

ה"ת 2082/05/18 - עבידי עלי הובלות למסחר בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ה"ת 2082-05-18 עבידי עלי הובלות למסחר בע"מ נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90040/2018

בפני	כבוד השופט, סגנית הנשיאה טל אוסטפלד נאוי
המבקשת	עבידי עלי הובלות למסחר בע"מ
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה להחזרת תפוס - משאית "סקניה" מ.ר. 28-250-58 (להלן: "המשאית").

המבקשת היא הבעלים הרשום של המשאית.

רקע וכללי

בהתאם לתיק החקירה אותו הגישה המאשימה לעיון בית המשפט, ביום 25.2.18 נהג עובד המבקשת, ג'יהאד אבו סרחאן (להלן: "הנהג") במשאית, בכביש 5 ממזרח למערב. הנהג סטה לימין ופגע בטנדר איסוזו שעמד בשול הדרך (להלן: "התאונה"). כתוצאה מהתאונה נהרג יוסרי ריאן, שישב לצד נהג הטנדר (להלן: "המנוח"), ונפצעו הנהג ואחיו של המנוח.

טענות הצדדים

ביום 3.5.18, הגישה המבקשת הבקשה דנא, בה טענה כי הינה חברה העוסקת בהובלת דלק וביטומין 68 ולה התחייבויות חוזיות כלפי חברות דלק שונות. לטענת המבקשת, החזקת המשאית בידי המשיבה, עלולה להביא בעקיפין לתביעות נזיקיות כנגדה בעקבות אי עמידה בלוח הזמנים אליו התחייבה כלפי חברות הדלק.

המבקשת טענה כי המשאית ניזוקה באופן מוחלט (טוטאל לוסט) והיא נדרשת להעבירה לחברת הביטוח על מנת לקבל את הפיצוי לו היא זכאית.

עוד טענה המבקשת כי לפי דברי הנהג, התאונה נגרמה בעקבות התפוצצות צמיג המשאית וכי היא מוכנה כי הצמיג ישאר בידי המשיבה. לטענת המבקשת, המשיבה מסרבת להשיב את המשאית מאחר וטרם הצליחה לזמן את הנהג לחקירה. לטענתה, אין הצדקה להחזקת המשאית כבת ערובה להבטחת התייצבותו של הנהג, אשר כבר אינו עובד

המבקשת.

המבקשת הוסיפה, כי המשיבה הכינה חוות דעת מטעמה בעניין צמיג המשאית ועל כן, לא יהיה בגרסת הנהג כדי לשנות מתוצאות אותה חוות הדעת ומבדיקות המעבדה שנערכו.

המשיבה התנגדה למבוקש וטענה כי הנהג נחשד בעבירת הריגה והחקירה טרם הסתיימה. המשיבה ציינה כי הנהג מסר גרסה ראשונית בהיותו בבית החולים, נחקר לראשונה ביום 27.2.18 ופעם נוספת לאחר מכן. המשיבה הוסיפה כי בבדיקת המשאית נתגלו ממצאים מסוימים הדורשים את חקירתו הנוספת של הנהג, אליה לא התייצב. ב"כ המשיבה הדגיש כי ישנם ממצאים נוספים הקשורים במשאית מלבד תקינותו של הצמיג והוסיף כי על המשיבה לבצע פעולות חקירה נוספות במשאית, כגון צילומה ועריכת דו"ח בוחן התנועה.

דין והכרעה

המשיבה תפסה את הרכב מכח סמכותה לפי סעיף 32(א) פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"), הקובע:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה."

בה"ת 9491-05-17 עמירה ששון נ' מדינת ישראל, עמדתי על התכליות שלשמן תתבצע תפיסת חפץ: תכלית מניעתית, ראייתית או לצורך חילוט. תכליות אלה, אינן מקבלות עדיפות מוחלטת על פני כל ועליהן לעמוד באיזון אל מול זכויות אחרות.

בבש"פ 342/06 חברת לרגו נ' מדינת ישראל, עמד בית המשפט העליון על החלת אמות המידה החוקתיות בהחלטה בדבר התפיסה:

"לסיכום הדברים: עקרונות הדין בדבר תפיסת חפצים בידי המשטרה מחייבים החלת אמות מידה חוקתיות ביישומם. פירוש הדבר, כי חייב להימצא מקור סמכות לעצם תפיסת חפץ בידי המשטרה. מקור כזה עשוי להישען על טעם מניעתי; על צפי בדבר חילוטו בתום המשפט; או על הצורך בו כראייה במשפט. קיומו של מקור סמכות לתפיסת החפץ מלכתחילה אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן, ויש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בחלוף זמן ואם כן, האם קיימת "חלופת תפיסה" נאותה, העשויה להגשים בעת ובעונה אחת להגשים את תכלית התפיסה בלא פגיעה בלתי מידתית בבעל הקנין. מקום בו ניתן למצוא נוסחת איזון נאותה כאמור, ראוי להחילה, תוך שחרור התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשמת תכלית משולבת של הגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט."

בבש"פ 7715/97 שושנה חג'ג' נ' מדינת ישראל עמד בית המשפט העליון על השיקולים העומדים בבסיס קביעת התנאים להשבתו של חפץ תפוס:

"בשיקול האינטרסים, תוערך מצד אחד מידת הצורך בהשאת התפוס בידי המשטרה בהתאם

עמוד 2

לעוצמת התכלית שהתפיסה נועדה להשיג בנסיבות המשתנות של ההליך הפלילי המתפתח; מצד שני, ייבחנו היבטים שונים הנוגעים בטיבו של החפץ מבחינת בעל הקנין, כגון האם מדובר בחפץ שהחזקה בו מותרת על פי דין או אסורה...; מה מידת נחיצותו של בעל הקנין בחפץ, ושיעור נזקו משלילת החזקתו בטרם הסתיים ההליך הפלילי. בהקשר זה, עשוי להיות הבדל בין תפוס המשמש אדם לעיסקו ולמשלח-ידו, לבין תפוס שאינו בר-שימוש יומיומי; כן עשוי להיות שוני בין חפץ כלה לבין חפץ שערכו אינו מושפע ממעבר הזמן, וכיוצא באלה שיקולים.

במיתחם השיקולים, לאלמנט משך הזמן בו מוחזק תפוס בידי המשטרה ישנה משמעות באיזון השיקולים הנדרש.

...

מקום בו ניתן למצוא נוסחת איזון נאותה כאמור, ראוי להחילה, תוך שחרור התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשמת תכלית משולבת של הגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט".

מן הכלל אל הפרט

בנסיבות המקרה שלפניי, תכלית תפיסת המשאית הינה ראייתית. המשיבה ציינה כי היא זקוקה למשאית על מנת לערוך בדיקות שונות, צילומה ומתן אפשרות לנהג לעשות כן.

על כפות המאזניים עומדת מחד זכות הקניין של המבקשת על רכבה, אשר שוויו, לטענתה, אינו מבוטל כלל. על אותה הכף, עומדת זכותה וחובתה של המבקשת לעמוד בהתחייבותיה כלפי צדדים שלישיים במסגרת עסקיה.

מן הצד השני, עומד הערך של בירור האמת, חקירת התאונה בשלמותה והבאת האשמים לדין, כאשר התאונה התרחשה לפני כארבעה חודשים וחקירת המשטרה, לרבות השלמת חקירתו של הנהג טרם הסתיימה.

כאן המקום להדגיש, כי במידה והנהג יואשם באחריות לגרימת התאונה ולמותו של המנוח, תעמוד לו הזכות לבדוק את המשאית ולבחון את תקינותה, על ידי בוחן מטעמו. אף בידי המאשימה יהיה לבדוק בשנית, על מנת להזים את מסקנות המומחה. היה ותושב המשאית למבקשת כבר בשלב זה, עוד טרם ההסתיימה בדיקתה, יהיה בכך שיבוש משמעותי בחקירת התאונה.

באיזון בין הערכים שמנתי, בהתחשב בעובדה שלא חלף זמן רב מעת תפיסת המשאית, ובהינתן כי המדובר בנזק כלכלי גרידא, כאשר בידי המבקשת רכבים נוספים, מצאתי כי הערך שבבירור האמת והשלמת החקירה גובר.

בשולי הדברים אציין כי, כפי שעולה מתיק החקירה, המשיבה מתקשה לאתר את הנהג וזאת מכיוון ששני הטלפונים הניידים שלו נתפסו ומוחזקים בידיה לצורך החקירה. איני רואה טיעון זה בעין יפה. המשיבה היא שמנהלת את החקירה וחזקה כי בידיה אמצעים נוספים לאיתור והבאת הנהג לחקירה, ואין עליה להסתפק בזימונו על ידי המבקשת וקצין הבטיחות שלה.

סוף דבר

הבקשה נדחית.

המזכירות תשיב את תיק החקירה לידי המשיבה.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ח, 21 יוני 2018, בהעדר הצדדים.